

dens allersjældigste Spørgsmaal; at det er et Spørgsmaal, der rykker Samfundet nærmere og nærmere paa Livet, og at Historien allerede saa mange Gange har vist, at de Midler, der ere brugte derimod, navnlig naar det er kommet til en saa ulykkelig Krisis, at de lavere Classer have villet hjælpe sig selv, have gjort Tilstanden værre. Smidlertid kunne saadanne almindelige Betragtninger paa ingen Maade berettiget Ministeriet til ikke at forsøge at skaffe grundige Oplysninger om de factiske Forholds Beskaffenhed og om hvad der kunde gøres, om det end ikke var Meget, for at imødegaae den Trang og Nød, hvormed den forestaaende Vinter truer. For at give Forsamlingen en Oversigt over hvad der er skeet, troer jeg at kunne dele Gjenstanden i tre Affnit, hvorved jeg ogsaa, om end ikke Stykke for Stykke, kommer til at besvare Interpellationen.

Det første Spørgsmaal, som man opfattede sig, og som gjaldt Hovedstadens Befolkning, var naturligtvis det, om der var Grund til at frygte for, at der i den forestaaende Vinter skulde opstaae Mangel paa Nødvendighedsartikler i Hovedstaden, det vil sige, om man vilde komme til at mangle Nødvendigheds-gjenstandene endog uden Hensyn til deres Pris, et Spørgsmaal, som navnlig frembød sig, forsaavidt som endeel Stemmer havde sig for paa en eller anden Maade at begrænse Udsørfelsen. De Autoriteter, til hvilke man henvendte sig, deels fordi de stode Forholdene nærmest, deels fordi de maatte anses for de meest sagkyndige, vare Kjøbenhavns Magistrat og Politiedirecteuren, der sammentraadte, og Grossererersocietetets Comitee, og dem spurgte man om, hvorvidt der var Grund til at befrygte Mangel paa Korn, Kjød, Brændsel og deslige Nødvendighedsartikler, navnlig naar en streng Vinter maatte forhindre Completering af Beholdningen fra Udlandet.

Den fra Magistraten og Politiedirecteuren derefter modtagne Betænkning gaaer ud paa, at Samme ikke antage, at der er Grund til at frygte for, at en egentlig Mangel paa hine Nødvendighedsartikler skal indtræde her i Staden, men den udtaler sig forøvrigt ikke meget udførligt om Handels- og Forsyningsforholdene,

der heller ikke ligge dem nærmest. Derimod har Grossererersocietetets Comitee i en, saavidt jeg skjønner, meget velstreven Erklæring, meddeelt adskillige interessante Betragtninger, hvis væsentlige Indhold jeg skal tillade mig, at meddele det høitagtede Thing. Ogsaa Grossererersocietetets Comitee har formeent, at der hverken for Hovedstadens eller i det Hele for Landets Bedkommende er Grund til at befrygte nogen egentlig Mangel, saaledes at de ommeldte Nødvendighedsartikler ikke skulle være tilstede, i tilstrækkelig Mængde for dem, der kunne betale den gangbare Pris. Hvad først Kornforsyningen angaaer, som er den vigtigste, thi Brødet er den vigtigste Nødvendigheds-gjenstand, da bemærker Comiteen, at det, formedelt Kjøbenhavns for Varetransporten saavel til Lands som til Vands ikke lidet heldige Belliggenhed, er vanskeligt at angive Størrelsen af de Kornquantiteter, der i den nærmeste Fremtid ville være disponible her, da, saalænge Søen er aaben, Forandringer i saa Henseende daglig foregaae, og hvad Tilførselen fra Udlandet angaaer, har Comiteen bemærket — foruden andre Data, som jeg ikke skal opholde mig ved — at det kun er fra de svenske Havne, at man egentlig her kan vente Tilførsel af Korn. Hvad Preussen og Mecklenborg angaaer, da kan der ikke ventes Tilførsel derfra, da de have havt en meget slet Høst. Alligevel er der, siger man, ingen Grund til at befrygte Mangel paa Korn for Hovedstaden, om den end i længere Tid formedelt Jis skulde blive affpærret fra sværts Tilførsel, idet Kornhøsten paa Sjælland maa antages at have været omtrent en Middelhøst, og en saadan giver altid et ikke ringe Overskud over det, selve Befolkningen paa Landet forbruger; da der nu er lettere Communicationsmidler, bedre Veie, end i ældre Tid, navnlig naar Jernbanen bliver aabnet, saa at Transporten landværts altsaa vil være forbunden med langt ringere Beføstning end tilforn, vil Forsyningen kunne anses for sikret.

Hvad dernæst Hovedstadens Forsyning med Kjød angaaer, har Comiteen bemærket, at den Omstændighed, at den combinerede franske og engelske Flaade, for endeel over Helsingør, er bleven forsynet med Kjød fra Danmark,